

Nr 162.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående dyrtids-
tillägg åt nordiska museets och livrustkammarens
personal; given Stockholms slott den 3 mars
1922.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Olof Olsson.

*Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 3 mars 1922.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden
LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKER-
MAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Olsson anför härefter:

Vid anmälan den 7 januari 1922 av de frågor, som tillhörde
reglering av såväl tilläggsstaten till riksstatens för år 1922 åttonde
Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 138 häft. (Nr 162—164.) 1

Dyrtids-
tillägg åt viss
nordiska mu-
seets och liv-
rustkamma-
rens personal.

huvudtitel som ock utgifterna under samma huvudtitel för tiden 1 januari—30 juni 1923, hemställde jag, att Kungl. Maj:t tacktes i avbidan på proposition angående dyrtidstillägg åt viss nordiska museets och livrustkammarens personal beräkna dels på tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag av 100,000 kronor, dels ock på extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 ett förslagsanslag av 45,000 kronor. Denna min hemställan blev av Kungl. Maj:t bifallen. Jag anhåller nu att få återkomma till frågan härom.

Till nordiska museet har riksdagen under en lång följd av år beviljat anslag å extra stat. Anslaget utgick för vart och ett av åren 1914—1918 med 80,000 kronor och höjdes för år 1919 till 120,000 kronor. Höjningen var motiverad av de ökade kostnaderna för museet på grund av dyrtiden. Till en viss del lågo dessa ökade kostnader, 40,000 kronor, å utgifterna för bränsle och belysning, men ett belopp av omkring 21,000 kronor avsåg ökade utgifter för avlöningar. För år 1920 utgick anslaget med enahanda belopp, 120,000 kronor, och för år 1921 höjdes detsamma till 126,550 kronor, vilken höjning var avsedd att bereda likställighet i avlöningshänseende mellan viss museets vaktmästarpersonal och motsvarande befattningshavare inom statsförvaltningen i övrigt. Med sistnämnda belopp utgår anslaget jämväl för år 1922.

Under de senare åren hava av statsmedel anvisats anslag för beredande av dyrtidstillägg åt nordiska museets och livrustkammarens personal. I avseende å vad härutinnan för år 1918 åtgjorts tillåter jag mig hänvisa till de upplysningar, som lämnats i det Kungl. Maj:ts proposition nr 378 till 1919 års lagtima riksdag bifogade utdraget av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden. För år 1919 har riksdagen på tilläggsstat för detta ändamål anvisat ett förslagsanslag, högst, å 93,100 kronor. Verkställda beräkningar hade som resultat givit en summa av 114,100 kronor, men i betraktande av ovanberörda för år 1919 vidtagna ökning av det så att säga ordinarie anslaget till museet, av vilken höjning omkring 21,000 kronor avsetts till ökade avlöningar, hade summan funnits böra begränsas med sistnämnda belopp till 93,100 kronor.

I anledning av Kungl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning medgav vidare 1920 års riksdag, att från och med år 1920 dyrtidstillägg åt nordiska museets personal, med undantag av vakt- och arbetarpersonalen vid friluftsavdelningen å Skansen, ävensom åt

personalen vid livrustkammaren finge utgå under iakttagande i tillämpliga delar av de grunder, som gällde beträffande dyrtidstillägg under motsvarande tider åt befattningshavare i statens tjänst, samt anvisade på tilläggsstat för samma år för ifrågavarande ändamål ett förslagsanslag av 140,000 kronor.

I skrivelse den 20 juni 1921 (nr 378) anmälde riksdagen, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning

a) för beredande under år 1921 av dyrtidstillägg åt nordiska museets personal, med undantag av vakt- och arbetarpersonalen vid friluftsavdelningen å Skansen, ävensom åt personalen vid livrustkammaren, i den mån avlöningarna åt sistnämnda personal ej utginge direkt av statsmedel, anvisat på tilläggsstat för år 1921 ett förslagsanslag av 150,000 kronor att utgå under iakttagande i tillämpliga delar av de grunder, som vore eller kunde varda bestämda beträffande dyrtidstillägg under år 1921 åt befattningshavare i statens tjänst, och enligt de närmare bestämmelser, som kunde komma att av Kungl. Maj:t meddelas; samt

b) medgivit, att under år 1922 tills vidare och intill dess beslut fattats rörande de medel, av vilka för sagda år kostnaderna för dyrtidstillägg åt den under a) omnämnda personal skulle bestridas, härför erforderliga belopp finge utgå av det anslag, som vid sidan av huvudtitlarna blivit av riksdagen beviljat såsom avsättning å 1922 års riksstat till bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt statens befattningshavare och pensionärer m. fl.

Den 29 juni 1921 utfärdade Kungl. Maj:t kungörelse (svensk författningssamling nr 344) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst.

Genom beslut sistnämnda dag meddelade Kungl. Maj:t jämväl bestämmelser rörande dyrtidstillägg åt nu ifrågavarande befattningshavare.

I skrivelse den 24 augusti 1921 har nordiska museets nämnd, såsom framgår av det vid årets statsverksproposition i utdrag fogade statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden, punkt 23, gjort framställning om anslag för år 1922 för beredande av dyrtidstillägg åt museets personal enligt samma grunder, som kunde komma att att gälla för tilldelande av dyrtidstillägg under år 1922 åt befattningshavare i statens tjänst. Denna framställning ävensom en under punkt 19 i samma statsrådsprotokoll omförmäld hemställan av före-

ståndaren för livrustkammaren om beredande av enahanda förmån för livrustkammarens personal föranledde mina ovan omnämnda framställningar angående beredande för ändamålet av erforderliga medel.

Sedan Kungl. Maj:t den 3 februari 1922 beslutat till riksdagen avlåta proposition angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, torde även förevarande fråga om dyrtidstillägg böra upptagas till Kungl. Maj:ts prövning.

Departement-
schefen.

I enlighet med riksdagens därtill redan lämnade medgivande bör givetvis den del av nordiska museets personal, som tidigare åtnjutit dyrtidstillägg av statsmedel, alltfört i likhet med befattningshavare i statens tjänst beredas sådant tillägg. Undantagas bör alltså även nu vakt- och arbetarpersonalen vid friluftsavdelningen å Skansen. Vad det erforderliga anslagsbeloppet beträffar, hava beräkningar verkställt med utgångspunkt dels beträffande första kvartalet 1922 från nu gällande grunder för dyrtidstillägg åt statens befattningshavare, dels ock i avseende å tiden därefter från de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för enahanda dyrtidstillägg från och med den 1 april 1922.

Vad angår personalen vid livrustkammaren, utgår, som bekant, en väsentlig del av dess avlöningar direkt av statsmedel och således icke av nordiska museets medel. Dyrtidstillägg å denna del synes mig böra i likhet med vad förut varit fallet utgå ur det under åttonde huvudtiteln föreslagna förslagsanslaget till dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, därvid det högre procenttal, varmed dyrtidstillägget utgår å avlöningsbelopp, uppgående för olika fall till högst visst angivet belopp för månad, torde böra gäldas av nämnda anslag. Däremot bör å den del av avlöningarna åt livrustkammarens personal, som utbetalas av museets medel, dyrtidstillägg nu beräknas att ingå i det anslag, som för samma ändamål kan beviljas nordiska museets tjänstemän. Enligt de verkställda beräkningarna — vid vilka behörig hänsyn tagits jämväl till tillfällig löneförbättring — kunna kostnaderna för dyrtidstillägg åt nordiska museets personal, med undantag av vakt- och arbetarpersonalen vid friluftsavdelningen å Skansen, ävensom åt personalen vid livrustkammaren, i den mån avlöningarna åt sistnämnda personal ej utgå direkt av statsmedel, uppskattas till ett sammanlagt belopp av omkring 120,000 kronor för år 1922 och 55,000 kronor för förra halvåret 1923.

I anslutning till de beräkningar, som föregående år gjorts i fråga om motsvarande anslag, skulle emellertid från sistnämnda belopp dragas en summa av 21,000 kronor, vilken summa motsvarade en år 1918 beviljad höjning, avseende avlöningar, i det sedan flera år beviljade extra anslaget till nordiska museet. De erforderliga beloppen skulle alltså uppgå till i runt tal respektive 100,000 och 45,000 kronor.

Jag hemställer alltså, det Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att för beredande under år 1922 och förra halvåret 1923 av dyrtidstillägg åt nordiska museets personal, med undantag av vakt- och arbetarpersonalen vid friluftsavdelningen å Skansen, ävensom åt personalen vid livrustkammaren, i den mån avlöningarna åt sistnämnda personal ej utgå direkt av statsmedel, anvisa

dels på tilläggsstat för år 1922 ett förslagsanslag av 100,000 kronor,

dels ock på extra stat för tiden 1 januari—30 juni 1923 ett förslagsanslag av 45,000 kronor,

båda anslagen att utgå under iakttagande i tillämpliga delar av de grunder, som äro eller kunna varda bestämda beträffande dyrtidstillägg under motsvarande tider åt befattningshavare i statens tjänst, och enligt de närmare bestämmelser, som må av Kungl. Maj:t meddelas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall ävensom förordna, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gösta Neuendorff.
